

DÂRÜLMÜLK'TEN DÂRÜSSELÂM'A

DÂRÜLMÜLK

Bir asırdan biraz evvel 1917'de Dârüsselâm, Kudüs bizden ayrı düştü. Endülüs'ün acı ve hüznü dolu hatıraları dururken, Türkistan, Hindistan daha soğumamışken gereken dersler alınamamış ve Kudüs de kaybedilmişti. Tarih tekerrür ettiği her derste daha ağır bedeller ödetiyordu.

Ve Gazze. Sultan Kutuz'un 1260 tarihinde durdurduğu, önüne çıkan her şeyi ve her yeri yakıp yıkan Moğol istilâsının canlı şahidi aziz topraklarda şimdi yeni bir Endülüs sergileniyor.

Dârülmülk Konya ile Dârüsselâm'ın tarihleri de böyle bir kader anında kesişti ve Dârüsselâm'a yönelen Haçlı ateşine önce Dârülmülk kendisini siper etti.

1071'de Anadolu'nun kapısını aralayan Türklerin Kızılcama'sı İstanbul'un yolu üzerinde bulunan İznik Anadolu'daki ilk payitaht olmuştu. Telâşa düşen Avrupa, Türkleri Anadolu'dan söküp almak için Kudüs'ün rüşvet vaadi olarak kullanıldığı Haçlı seferlerini başlattı. İkiyüz yıl süren savaşlar neticesinde yine kan, yine gözyaşı ve ateş düşmüştü bu topraklara. İşte Türkiye Selçukluları bu vahşet ateşini de kanlarıyla söndürerek bizlere Anadolu'yu yurt bıraktılar.

Haçlı seferlerinin Avrupa kimliğinin oluşmasında inkâr edilemez bir yeri vardır. O yüzden aradan bin sene geçmiş olmasına rağmen bu ruha sık sık atıfta bulunulur. Ancak her şeye rağmen Roma sonrasının keşmekeşinde imtiyazlarını ve gücünü kaybetmekte olan kilisenin kendisine yönelen sorgulamaları bir dış tehdit ile savuşturma arayışında "Hıristiyanlığın kutsal mekânlarını kafirlerin elinden kurtarmak" gibi bir dini misyonu kullanma çabası unutulmamalıdır. Böylece 1096 yılında başlayan ve bu seferlere katılanların kıyafetlerinde haç işareti bulunduğu için bu ad ile anılan Haçlı Seferleri yaklaşık iki yüzyıl tıpkı günümüzdeki gibi vahşetin bu aziz topraklara egemen olduğu bir felaket dönemi yaşattı. Bu süre içinde ondan fazla sefer düzenlenmiş, nihayet 1291'de 'geldikleri gibi gitmek' zorunda kalmışlardı.

İlk Haçlı seferinde kalabalık orduların İznik'te durdurulamayacağını değerlendiren Türkiye Selçuklu Sultanı I. Kılıçarslan 26 Haziran 1097'de başkentini Konya'ya taşıdı ve Konya Dârülmülk olarak tam 211 yıl boyunca devletin kalbini teşkil etti. Bu 211 yılda doğudan ve batıdan Moğol'dan ve haçlılardan bîzar olmuş bütün ilim, irfan ve sanat erbabı

burada kendilerine bir huzur ve eman mekânı buldular. Dârülmülk ile yeni bir bahar başladı. Konya birbirinden muhteşem mimari eserleri ile bezendi ve kısa sürede Anadolu'nun en gelişmiş kentlerinden biri oldu, kültür ve sanatta altın çağını yaşadı. Bahaeddin Veled, Kadı Burhaneddin, Kadı Siracüddin, Sadreddin Konevî, Şahabeddin Sühreverdi gibi âlimler ve mutasavvıflar burada yerleştiler. Şarkın ve Garbın gönül sultanları Mevlânâ Celâleddin ile Muhyiddin Arabî burada buluştu. Işık olup ufukları aydınlattılar, aşk olup yürekleri tutuşturdular. Zaman kutupların zamanı mekân Konya idi. Ve Konya İslâm'ın ikinci baharı Türkistan intişarına ev sahipliği yapan bereketli Maverâünnehir bozkırlarının havasıyla suyuyla ve tabii ki yeni ruhu ile Anadolu'daki izdüşümüydü.

Türkler, Konya'ya Malazgirt sonrasında 1073 yılında ulaşmışlardı. 1097'de Konya Dârülmülk olunca yeni bir safha başladı. 1101 yılındaki Haçlı Seferlerinin yeni hedefi ise Anadolu'yu da ele geçirip Türkleri geldikleri yere göndermekti.

Türkiye Selçuklu Sultanı I. Kılıçarslan bütün Türk beylerine mektup yazarak yaklaşan tehlikeye karşı birlik olmalarını istedi. Bu birlik sayesinde 2 Ağustos'ta önce Merzifon yakınlarında sonra Konya ve Ereğli'de yapılan savaşlarda Haçlılar tam bir mağlubiyete uğratıldı. Haçlıların bütün hesapları Türkler tarafından bozulmuştu ve bunu hiç unutmadılar. Öyleki Avrupa kimliğinde bu tarihler hep hatırlatıldı. Meselâ 1917'de Kudüs'ü teslim alan İngiliz General Allenby'nin "Haçlı Seferleri şimdi amacına ulaşmıştır" ifadesi bunlardan biridir. 11 Eylül sonrası ABD Başkanı Bush'un Haçlı seferleri benzetmesi de aynı bilinç altının ifşası olmalıdır.

ANA HATLARI İLE HAÇLI SEFERLERİ KRONOLOJİSİ

- 1096-** Haçlı Ordusu'nun başlattığı Yahudi katliamında Orta Avrupa'da Rhein Nehri civarında 10 binden fazla kişi öldürülür.
- 1097-** Haçlı Ordusu İznik'i ele geçirir.
- 1097-** Eskişehir civarında yapılan meydan savaşında Selçuklu Türkleri karşısında hezimete uğratılıp on binlerce kayıp verirler.
- 1098-** Antakya Haçlıların eline geçer.
- 1099-** Kudüs düşer. Şehirde korkunç katliam yapılarak Müslümanlar ve Yahudiler yok edilir.
- 1101-** Ardı ardına Anadolu'ya giren üç muazzam Haçlı Ordusu Merzifon, Konya ve Ereğli'de I. Kılıçarslan tarafından 21 gün içinde imha edilir.
- 1144-** İmadüddin Zengi Urfa'yı Haçlıların elinden alır.
- 1147-** II. Haçlı seferi başlatılır.
- 1148-** Alman İmparatoru III. Konrad'ın ordusu yok edilir.

*Mescid-i Aksa,
Müslümanların ilk
kiblesi olup üç semavi
dinde de kutsal olarak
kabul gören bir
mekandır*

Son iki yüzyıllık zaman diliminde kaybedilmiş bütün cephelere rağmen Müslümanlar arasında emperyalizme direnme azminin hâlâ mevcudiyeti, Batı'da yeni stratejilerin belirlenmesine yol açmaktadır. İslâm dünyasının son iki yüzyıllık birikimini tasallut altına alan bu girdabın acı meyvesi, günümüzde bütün İslâm toplumlarının kavga ve savaş mahalli oluşu, bütün Müslüman kaynaklarının çalınması ve en hazini de İslâm'ın kan, şiddet ve terör dini olarak takdim edilmesidir. İnsanlık tarihinin en

insanlık dışı uygulamalarının sergilendiği Batı himayeli İsrail vahşeti bu arka planın görünen yüzüdür. Batı himayesinin ise İsrail sevgisinden çok 'Batıyı Yahudilerden temizlemek' adına girişilen en az beş yüzyıllık bir çabanın makyajı olduğu unutulmamalıdır.

Batı karşısında Haçlı Seferlerinden ve Endülüs'ten itibaren birlikte bedel ödeyen Müslümanlarla Yahudilerin yolları ne yazık ki 19. yüzyılda Beyaz Protestanların başlattığı ve aynı zamanda 'Avrupa'yı Yahudilerden

temizleme' fikrinin Holokost'tan önceki bir teşebbüsü de olan "Hristiyan Siyonizm'i" ile ayrılacaktır.'

Daha haçlı seferi teşebbüsü ortaya konulur konulmaz haçlıların ilk uygulamaları Avrupa'daki Yahudilere ve hatta yola çıktıktan sonra da kendilerinden farklı olan doğu Hristiyanlarına karşı bile yönelen yağma ve kıtal ile sergilendi. Avrupa'nın hemen her yerinde Yahudilerin zulme maruz kalması mallarının gasp edilmesi ve zorla Hristiyanlaştırılmaları gibi utanç

1187- Selahaddin Eyyubi Kudüs'ü kurtarır.

1189- III. Haçlı Seferi başlatılır.

1190- Haçlılar Akka Kalesi'ni ele geçirdiler ancak Eyyubiler karşısında fazla dayanamadıkları için geri dönerler.

1202- IV. Haçlı Seferini başlatılır.

1204- Haçlı Ordusu İstanbul'u işgal edip Latin Devleti kurar. Şehirde görülmemiş bir talan yapılır, binlerce kişi öldürülür.

1217- V. Haçlı seferinde özellikle Alman ve Fransızlardan oluşan 30 binden fazla çocuk Kudüs'e doğru yola çıkarılır. Ancak yolda perişan olup binlercesi boğulur veya esir alınır.

1218- Haçlı Ordusu da Eyyubiler karşısında mağlup olur.

1228- VI. Haçlı Seferi başlatılır.

1244- Kudüs bir ara Haçlıların eline geçerse de Türkler şehri kurtarır.

1268- Sultan Baybars, Antakya kalesini Haçlılardan aldı.

1291- Akka şehri de Mısır ordusu tarafından ele geçirilince Haçlıların doğu macerası son bulmuş oldu.

*Mescid-i Aksa'daki
en önemli
yapılardan biri
olan, Müslümanlar
tarafından inşa edilen
Kible Mescidi (Aksa
Mescidi)*

verici uygulamalar sıradandı. Avrupalı haçlılar açısından Türkler Hz. İsa'nın doğduğu yerleri almışlarsa Yahudiler de ona ihanet ederek çarmla germişlerdi ve esasen aralarında bir fark yoktu.

Güya yardım için geldikleri Bizans başkenti İstanbul'da da yaptıkları yağma ve talan karşısında Bizanslıların "şehirden Katolik keşişlerinin külahını görmektense Türk sarığını tercih ederiz" sözü o günlerin tahribatına bir atıf olarak tarihteki yerini almıştı.

Sonra tarihin en aydınlık sayfalarından Endülüs'ü karanlığa mahkûm eden haçlı bağınazlığında da Yahudiler de ya irtidat ya ölüm ile sınanıp katliamlara maruz kaldıklarında Osmanlılar gemileriyle imdatlarına yetişip onlara Anadolu ve Balkanlarda kendi inançları ve kimlikleriyle yeni bir gelecek kurma imkânı bahşetti. Günümüzde Türkiye'de yaşayan Sefaret vatandaşların hemen hepsi o günlerin hatıralarını barındırmaktadırlar ve eminiz ki Gazze'de yaşananlardan onlar da tarifsiz ızdırap duymaktadırlar.

Esasen Katolik Hristiyanlara göre Yahudiler Hz.İsa'ya yaptıklarından dolayı lanetlenmişlerdir ve hiçbir yerde rahat etmemelidirler. Protestanlığın zuhuruyla Hz.İsa'nın yeryüzüne ikinci gelişi için Yahudilerin Filistin'e dönmeleri gerektiği fikri canlanmaya başlamıştır. Hatta daha da ilginç bu fikrin 14. yüzyıldan beri Yahudilerin yaşamalarına izin verilmeyen İngiltere'de ortaya çıkmış olmasıdır. Bu beklentiye göre Yahudilerin Filistin'e dönebilmeleri için orada bir Yahudi devleti gereklidir. Sonraki adımlar ise Kudüs'ün, bu Yahudi devletinin başkenti

olması ve Süleyman Mabedi'nin yeniden inşa edilmesidir.

Bu anlayış Avrupa'da ve daha sonra da Amerika'da yaygınlık kazandıkça hemen projeler geliştirilmeye başlanıyor. İlk adım bilinenin aksine 1840'da atılıyor ve Yahudilerin

Filistin'e göçü için Osmanlı Devleti'nden izin talep ediliyor. Bu gerçekleşmeyince ikinci girişim Sultan II. Abdülhamid'in saltanatının başlarında Laurence Oliphant isimli bir İngiliz siyasetçi tarafından başlatılıyor. Osmanlı Devleti buna da izin vermediği gibi 1883 tarihli arazi kanunnamesi ile bölgede Yahudilere toprak satışını yasaklıyor. Nihayet 1890'larda gündeme getirilen yine sonuç alamadıkları bir Thehedore Herzl girişimi de var. Ne var ki Protestan İngilizlerin bu kararlılığı sona ermeyecek ve Birinci Dünya Savaşı'nın sıcak günlerinde çok ihtiyaç duydukları Yahudi desteği için 1917'de Filistin'de bir Yahudi devleti taahhütlerini dünyaya ilân edeceklerdir. İşte Filistin'in günümüze uzanan mahzun kaderi de bu andan sonra başladı. İngiliz mandası altına alınan Filistin'e Avrupa'nın her yerinden yoğun bir Yahudi göçü gerçekleşti ve 1947'de kehanetin devleti kuruldu.

Bugün bu tuzağa düşen İsrail, Tevrat'ın On Emrini de sızlatan vahşet uygulamaları ile bir kez daha ihanete uğradığında yeni Selahattinlere, Beyazıtlara hangi yüzle sığınabileceklerini hiç düşünmemişçesine savunmasız masumlara ölüm kusuyor. Bir kez daha hatırlamakta fayda var: Bir gün onlar gidecek. Bir hatırlatma da kendimize: Ülkeler ordularla kurulur fakat ilim, kültür ve sanatla korunurlar. Yaşanılan çaresizliğin baş sebebi bu değil midir?